

Твір на тему: «Заради миру»

Як добре, коли світить сонце, а його промені лагідно падають на землю, даруючи спокій. Але все це в одну мить може обірватись, зникнути і ніколи більше не повторитися. Його може знищити війна.

До недавнього часу війна для нас була лише сторінками далекої історії. Ми дізnavалися від людей старшого покоління про ті страшні дні, про боротьбу за волю, за мир. Тільки обеліски та могили нагадували про лиху того часу. Та щасливе життя українців, жителів Донбасу, зруйнував 2014рік, на нашу землю ступила нога ворога, який ще недавно був нашим «братом», бо теж слов'янин. І стали на захист сини всієї України, залишаючи рідні домівки, де тиша і спокій. Їх не лякали вибухи бомб, свист мін і куль, ніщо не змогло зламати їх громадянську свідомість – вони патріоти і захищали від горя і свої сім'ї, які залишилися на мирній території. Від молодого до старого піднялися наші чоловіки, йшли добровільно в окопи, де сніг, люті морози. З перших днів ця неоголошена війна захопила у кривавий вир відважних, сміливих героїв, так - героїв, бо тільки вони могли жертвувати своїм життям заради миру.

За ці роки лихо спіtkало не одну сім'ю. Скільки дітей залишилося сиротами, скільки жінок овдовіло, скільки матерів втратили своїх синів! Повертались воїни без ніг, без рук, втративши зір і слух, але бажання жити допомогло їм вистояти і повернутися до родини.

Подвиги героїв не повинні забуватися. Ми пишаємося ними, кожен із воїнів проявив велику витримку і терпіння, стійкість і відвагу, захищаючи нашу землю. Ми, обіцяємо пам'ятати відважних захисників, які загинули при обороні аеродрому в Донецьку, Слов'янська, Волновахі, Зеленопілля, Щастя, Іловайська, Дебальцевого. Світла їм пам'ять!

І вірю я: настане день розплати,
Господь засудить наших ворогів,
В огні пекельному довічно їм палати,
Бо прокляли їх українські матері.
І пам'ятник величний звести треба
Тим, хто Україну так любив свою,
Життя віддав за жовте поле, синє небо
В запеклому жорстокому бою.

Учениця 7 класу МЗОШ № 36

Конєва Вероніка